

Verslag week 32

Maandag 5 augustus

Schrijfgroep: Collega H. meldt zich ziek. Dus ik doe de groep met een andere collega, P. Ik trek de kar overwegend alleen want P. zit met heftige privéperikelen en alleen het feit dat hij aanwezig is, is al heel mooi.

In de middag neem ik met collega I. Het Hersteluur in de Kliniek over. Het is vakantietijd en het aantal deelnemers is beperkt: twee man. Ze blijken echter allebei mentaal niet echt in staat om echt deel te nemen en daarom moeten we de bijeenkomst voortijdig afbreken. Tevens de vaste vergadering...

...gevolgd door voorbereiding van de groep [Mijn leven door de lens](#).

's avond werk ik verder aan mijn portfolio voor HtH.

Dinsdag 6 augustus

Vrijaf van Howie. Ik werk aan mijn portfolio.

Woensdag 7 augustus

Als collega H. er om tien uur nog niet is, weten we collega I. en ik het zeker: H. is nog steeds ziek. We zijn dus met zijn tweeën vandaag en halen bij de kliniek de liefhebbers voor een wandeling op. Ook J. is erbij, die mij aardig vindt en die met me wil trouwen. Dat is al bijna zo lang als ik

haar heb meegemaakt. Ik maak er vrijblijvende grapjes over. We wandelen samen en ze neemt me voor de steun bij de arm.

Onderweg vertelt ze dat ze op een whiteboard in de kliniek de verkeerde datum heeft geschreven, of ik dat wil aanpassen. Ik beloof dat en als we terug zijn, doe ik dat ook. Ze is dankbaar en wil me op de mond kussen maar dat laat ik niet toe. Als ik me twee seconden daarna buk om iets op te pakken, kust ze me alsnog, op mijn hoofd. Ik heb er verder niks van gezegd maar een volgende keer zal ik toch vriendelijk zeggen dat dat niet de bedoeling is.

's Middags doen we de zingevinggroep. Liep goed, thema was acceptatie; mooie bijdragen. Eén deelnemer, die zichzelf later een manlijke transgender zou noemen, hield zich stil. Ik zat naast haar en gaf aan: na de pauze jij? We kwamen in een gesprekje over acceptatie, waarin ze heel open was. Ik begreep dat ze wel een bijdrage wilde leveren. Na de pauze nodigde ik haar dus uit en toen deed ze inderdaad op een heel mooie en kalme manier haar verhaal. De groep reageerde echt fantastisch, zonder ophef, veel waardering en respect, ik vond het zo mooi, zoals dat ging. Tot mijn verrassing merkte ik dat niet iedereen eerder had gezien dat we iemand in de groep hebben die voelt dat ze geboren is in het verkeerde lichaam. Een compliment voor haar, natuurlijk (na afloop vroeg ik haar onder vier ogen hoe het was om e.e.a. over haar verhaal te vertellen; "Dat voelde goed", zei ze). Ook de deelnemers gaven aan dat ze het een fijne en goede sessie hadden gevonden.

Ten slotte maak ik nog een miniposter voor de werving van deelnemers aan de groep *Mijn leven door de lens*. Tja, wat het gaat worden? Ik hoorde van een vriendin van me dat haar dochter naar Burning Man in de VS zou gaan. Nooit van gehoord. [Even googlen](#); over je leven door de lens gesproken... Klik hier voor een [beeldverslag van dat festival dit jaar](#).

Deelnemers aan het Burning Man Festival: hun leven door de lens; *for the joy of life*.

Donderdag 8 augustus

Geen programma. Administratie, mail. Overleg. 's Middags vergadering.

Vrijdag 9 augustus

Op mijn vrije dag: Ochtend: gesprek met collega Wanda van HWP Almeer over digitale zorg en ervaringsdeskundigheid.

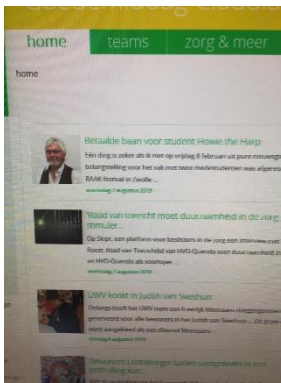
Nog een op één na laatste foto van het Burning Man Festival; mooi motto; durf, doe, blijf niet klein

Onder: Twee volwassenen die door hun beschadigde innerlijk kind niet met elkaar in contact kunnen komen; het kind zou wel willen maar de volwassene kan niet. Dit beeld is gebruikt tijdens een les over, ik meen, Transactionele Analyse.

Vermelding op website van HVO-Querido

Oh ja, ik ontving van een klasgenoot een appje dat ze mijn foto zag op een website. Het had te maken met dat ik al halverwege het studiejaar bij HtH een baan heb gevonden.